

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno diplomanta/diplomantky:	Jakub Hodulík
Téma práce:	Ústavní zákaz cenzury v teorii a v praxi
Rozsah práce:	287 737 znaků, dle prohlášení diplomata
Datum odevzdání práce:	19. května 2024

1. Aktuálnost (novost) tématu

Téma práce není nové, ale bezpochyby je velmi aktuální, a navíc dosud v české literatuře komplexně nezpracované. Jeho aktuálnost spočívá především ve dvou směrech. Zprvce má úzký vztah k probíhající diskusi o tom, zda, resp. v jaké míře a jakými nástroji, stát může bránit šíření dezinformací. A zadruhé se dotýká neméně důležité diskuse o „privatizaci“ prostoru pro veřejnou diskusi provozovateli online platform a o tom, jaká má být role státu v jejich regulaci či přinejmenším moderaci. Ve všech těchto diskusích se objevuje argumentace rizikem cenzury, která je podle Listiny základních práv a svobod nepřipustná. Je proto velmi důležité zkoumat, co tento zákaz v čl. 17 odst. 3 znamená.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

V poslední době se často diskutuje o tom, co je to vlastně právní věda, a občas to vypadá, že co není empirické, jakoby ani nestálo za řeč. Předložená diplomová práce je po mém soudu mimořádně zdařilou ukázkou toho, že to není pravda. Jde totiž o práci doktrinní, což autor sám uvádí (str. 10), přičemž zdůrazňuje, že cílem není jen deskripce právní úpravy a jejího převažujícího výkladu, nýbrž její kritická analýza, a přitom jde o práci výbornou. Vysokou laťku očekávání nastavuje už v úvodu, kde nejprve – zlehka a vlastně mimochodem – dává najevo vynikající rešerši zdrojů k tématu, která zahrnují nejen českou komentářovou, monografickou a časopiseckou produkci (právní i historiografickou), ale také relevantní judikaturu, kvalifikační práce, parlamentní stenozáznamy či analytické dokumenty orgánů veřejné správy. Načež pregnantně formuluje otázky, na které chce odpovědět, resp. problémy, které dosud nejsou jednoznačně vyřešeny: absolutní povaha zákazu cenzury, preventivnost zásahu jako jeden z atributů ústavně zakázané cenzury a dopady zákazu cenzury dopady v horizontální úrovni (str. 9).

Vymezení použitých metod v kapitule druhé je jasné a logické. Jedinou výhradu by bylo možné mít k chybějícímu výslovnému vysvětlení, proč jsou v rámci mezinárodní komparace využívány právě slovenský, německý a polský pohled.

3. Formální a systematické členění práce

Práce má velmi dobrou jazykovou úroveň a odpovídá žánru odborného textu. Systematické členění je smysluplné a odpovídá v úvodu vymezeným problematickým oblastem/otázkám, což je z hlediska přehlednosti velmi vhodné. Zvážit by bylo možné jen spojení prvních pěti úvodních kapitol, které jsou rozsahem výrazně kratší než ostatní, do jedné společné; ale to je koneckonců věci stylu.

Citační kultura je velmi dobrá, narazil jsem jen na jednu drobnost, která však padá spíše na moji hlavu, protože jsem na ni diplomanta mohl během průběžných konzultací upozornit. Komentář Listiny základních práv a svobod z roku 1999, který publikoval kolektiv autorů pod vedením prof.

Pavlička, je v práci opakovaně citován jako KOSTEČKA, Jan et al. *Ústava a ústavní řád České republiky : komentář. Díl 2, Práva a svobody*, namísto správného PAVLÍČEK, Václav a kol., což působí poněkud matoucím dojmem.

4. Vyjádření k práci

Jak už jsem uvedl v úvodu, práci považuji za velmi zdařilou obhajobu významu a smysluplnosti doktrinární analýzy práva. Věnuje se aktuálnímu, důležitému a dosud nedostatečně zpracovanému tématu. Opírá se o velmi dobrou rešerši zdrojů, přičemž tu a tam vybočuje i z čistě právnických pramenů a využívá i pohled historiků. Názory jiných autorů podrobuje kritické analýze a nepřejímá je mechanicky, nýbrž je využívá k formulaci vlastní originální argumentace. Je zároveň schopen sledovat i vývoj argumentace jednotlivých autorů v čase (srov. např. u M. Bartoně). Klade si správné otázky, resp. upozorňuje na konkrétní nevyjasněné problémy, a důkladně na ně odpovídá. Mezinárodní komparace pro něj není jen „ornamentem“ na okraj, nýbrž ji velmi organicky využívá v rámci své argumentace, přičemž i zde k ní přistupuje kriticky a nepřejímá ji bez dalšího.

Zkrátka: jde po mém soudu o mimořádně zdařilou práci, kterou nejen s radostí doporučuji k obhajobě, ale mám navíc za to, že by si zasloužila i publikaci v podobě knižní monografie.

Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	výborně
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	výborně
Logická stavba práce	výborně
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	výborně
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	výborně
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	výborně
Jazyková a stylistická úroveň	výborně

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	doporučuji k obhajobě
Navržený klasifikační stupeň	výborně

V Praze dne 23. 6. 2024

doc. JUDr. PhDr. Marek Antoš, Ph.D., LL.M.
vedoucí diplomové práce